

Áhítat – 2021. 04. 11.

Senki se mondja, amikor kísértésbe jut: az Isten kísért engem, mert Isten a gonosztól nem kísérhető, és ő maga sem kísért senkit a gonosszal. Mert mindenki a saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz. Ne tévelyegjetelek, szeretett testvéreim: minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és rnyéknak váltakozása, Az ő akarata szült minket az igazság ígéje által, hogy mintegy első zsengeje legyünk teremtményeinek. (Jakab 1:13-18)

A kísértésben kitartani és megedződni, nem egy magától értetődő, könnyű folyamat. Tisztán kell látnunk benne, hogy kicsoda Isten, és kik vagyunk mi? Az ember az Édentől fogva el akarja magáról hárítani a felelősséget. Ádám Évára, Éva a kígyóra, a kígyó az Istenre. Rövid úton megérkezik az ember azóta is a megkísértettségében oda, hogy Isten hozta őt – ki tudja miért – ebbe a szorító helyzetbe. Nagyon mélyen fogalmazódik meg bennünk ez az őshazugság, amelynek az a célja, hogy semlegesítse a lelkünkben Isten tiltó és parancsoló jelenlétének a tapasztalását, és szabadon engedje ösztönéletünket. A vágyak látványt keresnek és a látvány vágyakat ébreszt („*az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa*” (1Mózes 3:6). „*A vágy megfogán, bűnt szül.*” A kívánság egyre erősebb, a tetté foganás egyre könnyebb: „*a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.*” Bekövetkezik az Istentől való teljes elszakadás. A rossz végkövetkeztetés pedig a totális csőd: mindennek Isten az oka. Erre írja Jakab apostol: „*Ne tévelyegjetelek szeretett testvéreim: minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá.*”

Kicsoda tehát Isten, és kicsoda vagyok én Isten és a bűn közötti hányódásomban?

Ő – az igazságnak, a tisztaságnak és a szentségnek Istene. Tőle csak *jó adomány és tökéletes ajándék* jön. Én vagyok, aki elhagytam Őt, míg Ő irgalmával, bűneim bocsánatával hívogat vissza magához Jézus Krisztusban, az Ő legtökéletesebb ajándékával. Ha a kísértő hazug beszéde megszülte bennem a bűnt és a halált, az igazság ígéje megszüli bennem az új embert: a bennem élő Krisztust: „*Többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most e testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.*” (Galácia 2:20)

Imádkozzunk énekünk szavaival:

Úr Jézus, nézz le rám,
Jöjj, mosd le bűnömet,
Sok földi szenvedély kötöz:
Jöjj, oldj fel engemet.

Úr Jézus, nézz le rám,
Gond és bú látogat;
Hű szolgáló: izleljem ígért,
Szent nyugodalmadat.

Úr Jézus, nézz le rám,
Ne tévedhessek el;
A menny felé sötéten át
Te légy az úti jel.

Úr Jézus, nézz le rám,
Ha nő a félelem,
Ár zúg és ellenség szorít,
Légy, Megváltóm, velem!

Úr Jézus, nézz le rám,
Ha elvonult az ár,
Te szent derűd derítsen és
Az örök napsugár.